

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Losse nummers . . . . € 0.20
Jaarabonnement . . . . € 2.40
P.C.R. 000-07824.18-16

Stichter: F.L.A. FREYTAG

Om een mensenvriend te worden

ER wordt vaak gezegd dat de wereld slecht, wantrouwend en argwanend is. Het is waar, maar de mensen zijn niet zo boosaardig. Het zijn de teleurstellingen, het verdriet, de wisselvalligheden, en allerlei zorgen die hen ertoe aanzetten op hun hoede te zijn, om niet bedrogen en beroofd te worden, want degenen die geprobeerd hebben het goede te doen, worden vaak teleurgesteld in hun verwachtingen. Dat maakt hen wantrouwend en terughoudend jegens anderen, beïnvloed als ze aan de andere kant nog zijn door de boze geest en zo geleid worden op een verkeerde weg. Dat is het resultaat van de menselijke wijsheid die duivels is en alleen maar ontgoocheling geeft als resultaat, omdat de basis verkeerd is.

Het goddelijke gezichtspunt is totaal verschillend. De wet van God, die onveranderlijk is, is prachtig. Ze wil dat iedereen voor het welzijn van de naaste leeft. Dat is de regel vastgelegd door de Almachtige in het ganse heelal, en de onderwerping aan deze regel brengt het goede en de zegen teweeg. De mensen volgen die regel niet, daarom moeten ze zoveel lijden. Zij hebben menselijke wetten moeten maken om behoed te worden voor een overvloed aan kwaad en op aarde kunnen bestaan tijdens de jaren dat zij leven. Daar ze egoïsten zijn, zijn ze allemaal boosdoeners; zodoende zijn er in hun midden alleen maar beperkingen en represailles om degenen te beheersen die zo ver in het kwaad gaan, dat ze absoluut krachtig in bedwang gehouden moeten worden.

De goddelijke mentaliteit is heel anders. Ze is bewonderenswaardig, nobel, grootmoedig en welwillend. Ze uit zich door de liefde, die geen kwaad vermoedt. De mensen kunnen dat niet begrijpen, want zij hebben voortdurend redenen tot vrees. Zij moeten zich beschermen tegen hun gelijken, zich beveiligen tegen ongevallen, tegen ziektes die op de loer liggen, enz. Ofwel men stuurt hen nog een oorlog in. Als zij veel mannen hebben gedood, onderscheidt men hen voor het prachtige werk dat ze verricht hebben door weduwen, wezen, diepbedroefde gezinnen te maken. Dat gebeurt in de huidige wereld, beheerst door de valse god.

In het Koninkrijk van de ware God, wenst men het kwaad aan niemand toe en men vergeldt steeds het kwade met het goede. Dat absolute nastreven van het goede zal op aarde het Koninkrijk van God vestigen, aangekondigd door alle profeten, door onze geliefde

Verlosser en zijn trouwe discipelen. Daar zullen alle mensen de wetenschap van het leven en het geluk leren. Als het kwaad door het kwaad bestreden wordt, zijn het twee slechte dingen, die een jammerlijk resultaat geven. Zie Eva: ze luisterde naar het kwaad, ze bracht het in praktijk en daarmee verloor ze de goddelijke gemeenschap en bijgevolg het leven. Adam volgde zijn metgezellin en voelde meteen ook de breuk met de Almachtige, door de gewaarwording van naaktheid die hij in zijn hart voelde en die maakte dat hij zich ver van het aangezicht van God ging verbergen. Dat is dus kwaad dat ander kwaad heeft verwekt.

De wet van God is perfect. Ze herstelt de ziel, ze is de genezing en de zegen voor iedereen, maar weinig personen kunnen ze begrijpen en er de hele schoonheid van zien. Als men in de Schrift leest dat het levensboek op een zeker moment in de hemel geopend wordt, en dat wie er niet staat ingeschreven, in een "poel van vuur" gegooid moet worden, kan men het idee krijgen, dat God voorzien heeft in een verschrikkelijke straf voor de onwaardige mensen. Daarom slaan veel mensen, die de goddelijke toorn vrezen, de weg in van één of andere religieuze sekte, gesticht door de tegenstrever, om aan de straf die hen wacht, te ontsnappen; door zich in het boek van de sekte te laten schrijven, hopen ze behoed te worden voor de eeuwige folteringen.

Dat is echt een totaal onbegrip van de wegen van de Allerhoogste en van Zijn karakter. God onthoudt de boze daden van de mensen niet om hen te straffen. Het kwaad dat zij berokkenen, wordt automatisch in hun brein ingeschreven; geen enkele speciale inschrijving is noodzakelijk. Bij de tegenstrever, de Satan, wordt elk strafbare feit ingeschreven, en na vijftig jaar staat het nog in het strafregister als een brandmerk, dat er aan herinnert dat in deze tijd deze persoon deze afkeurenswaardige daad beging die hem in diskrediet heeft gebracht.

De Heer handelt niet op die manier. Als wij tot hem komen en hem onze armzaligheden, onze zwakheden, onze miseries bekennen, door ons oprecht te vernederen, is alles meteen uitgewist, dat staat bij Hem niet gebrandmerkt, omdat het kwaad Hem niet treft. Het is gemakkelijk te begrijpen, als we een beetje nadenken, dat God de herinnering aan boze dingen niet kan inschrijven en levendig houden, aangezien in de hemel alles prachtig van schoonheid, harmonie, zuiverheid is.

Alleen het goede heerst er, er bevindt zich daar geen enkele boze gedachte, geen enkel boos woord.

De gedragslijn van de mensen wordt dus eenvoudig in hun brein ingeschreven dat alles trouw opneemt. Er is dus geen kwestie van iets anders. Het karakter van een persoon wordt uitgedrukt op zijn gezicht. Zo kan men gemakkelijk, aan zijn gelaatstreken, herkennen of de persoon goede of slechte gevoelens heeft, hard of teder is, vriendelijk of nors, een sociaal mens of een mensenhater. Zowel het goede als het kwaad dat men begaat, wordt dus automatisch ontvangen en opgenomen in het brein. Het is als een film die zich daarna afspeelt bij de kleinste herhaling.

Hoe meer wij ons wennen aan boze dingen, hoe meer ze ons onmiddellijk in herinnering komen, alleen al door een gebaar, een woord, enz. Maar ze kunnen ook volledig uitgewist worden door ze niet meer in praktijk te brengen, en door ze te vervangen door goede. Ze vervagen dan stilaan en eindigen ermee helemaal te verdwijnen. Het spreekt vanzelf dat hoe meer de gewoonten ingeslepen zijn, hoe dieper de sporen zijn, en ook hoe meer inspanningen te doen zijn om ze volledig uit te wissen.

De inschrijving in ons brein gaat veel gemakkelijker en sneller dan het wegnemen van de aangenomen gewoonten en de ontvangen indrukken; daarom zijn er ijver en veel goede wil nodig om het reinigingswerk in ons te laten geschieden. De Heer wil alle boze dingen uit ons brein wissen die erin geschreven staan door de geest van de tegenstrever, door ons te voeden door Zijn eigen geest, zodat wij nieuwe wezens worden, die de slechte gewoonten volledig hebben overwonnen.

Men ziet het, de goddelijke dingen zijn eenvoudig, logisch, en wonderbaarlijk gemakkelijk op te nemen. Ze zijn niet abstract, zoals in de godsdiensten, waar alles mysterie is. Het zijn integendeel heldere, tastbare, begrijpelijke dingen; daarom kan de verandering van onze gevoelens gemakkelijk verwezenlijkt worden door het goddelijke programma te kennen en door het na te leven. De universele wet toont ons de waarheid, die het ons mogelijk maakt ons te bewegen in het stralende licht van de wegen van God, ons te verblijden over Zijn liefdesplan, over Zijn prachtige karakter. Vanaf dat moment kunnen we ons er ook in oefenen het levensprogramma na te leven dat door de goddelijke goedheid.

De mensen zijn ongelukkig onder de leiding van de tegenstrever. Zij kunnen zich niet vrijmaken van het kwaad dat hen van alle kanten omsingelt, omdat zij niet de onontbeerlijke hefboom tot handelen hebben. Zij verkeren in duisternis en dwaling. Onze geliefde

Het meisje en haar vader

HET voorspel van de dageraad was grandioos geweest. Dit wonder al zo vaak herhaald, had opnieuw de granieten reuzen, die boven Morcles en Jaman waren uitgesneden in de hemel, in goud gebeiteld. De oostelijke top ertegenover was roze getint en de lichtgevende plek die zich snel had verspreid naar de gletsjers, had uiteindelijk de bossen bereikt die vanuit de vallei omhoog rezen.

De hemelen hadden onafwendbaar in vuur en vlam gestaan en de eerste stralen die de vallei streelden, hadden het wonder van het leven bestendig door overal een immens welbehagen op te wekken. Het gevleugelde volkje was aan het werk, want de eelust van de kuikens was plotseling ontwaakt. De kleine wereld van zoogdieren en knaagdieren met allerlei soorten vacht had ook deze zegen verwelkomd.

Meneer Alexander had het spektakel in

een oogopslag met zijn blik omarmd, vanaf het uitzichtterras van het Grand Hotel des Bains, dat midden in een park de stralende halve hemelbol enigszins domineerde, en dit grote concert van de aarde en de hemel had in hem een groot aantal gedachten opgewekt.

Ten eerste, de indruk van een oneindige zoetheid die het geheel van dit zaligmakende uitzicht domineerde. Deze evenwichtige kracht waarvan niets te vrezen viel, sprak tot iedereen die het wilde horen, van een wijsheid waaruit de bewoners van de aarde er goed aan zouden doen hun inspiratie te putten. Hoe pijnlijk contrasteerde hun bestaan met deze uitstorting van universele vreugde. Wat leden zij door gevaren, brute schokken, acute pijnen, wanorde, verdriet en diepe teleurstelling!

De eerste ernstige ontgoocheling die de jonge Alexander op zijn weg had gevonden, dateerde niet van gisteren. Hij was nog een kind, toen een vreselijke ontmoeting, een ont-

moeting met de dood van Emile, zijn kleine school- en speelkameraadje, hem zo ernstig van streek had gemaakt.

Dus men moest sterven! Maar dat was verschrikkelijk! En op een dag zouden zijn lieve vader en moeder ook in het niets verdwijnen na te hebben moeten lijden, en dan zouden ze hem alleen achterlaten? Een gevoel van vreselijke angst was voor hem aan dit vooruitzicht gekoppeld en 's nachts hadden verschrikkelijke nachtmerries hem meedogenloos achtervolgd. Het spookbeeld van dit tragische lot be kroop hem voortdurend en alleen de aanwezigheid van zijn vader kon de kleine Alexander geruststellen. Een vader die hij overigens innig liefhad en in wiens armen hij altijd een solide toevluchtsoord had gevonden. De brave man die door de vragen van zijn zoon in verlegenheid gebracht werd, had zijn hele hart en kennis ingezet om hem te troosten, maar hij kon niet uitleggen, wie die sluwe vijand was die kleine kinderen

liet sterven! Het leven was dus een tragisch avontuur, waar niemand levend uitkwam?

De beproeving die onze jongen had gekweld, was niet de eerste, maar wel de ernstigste. Dit pijnlijke bewustzijn kon niet genezen zonder een ander bewustzijn. Dat vereiste een hoop die balsem legde op deze wond en een brug sloeg over die verschrikkelijke afgrond. Deze troostende adem streelde zijn zere ziel, toen hij in een evangelie de opstanding van de dochter van Jairus las. Een grote opluchting drong tot hem door en liet hem nadenken over deze Jezus die sterker was dan de dood!

Alexander had dit niet voor zichzelf kunnen houden en had het spontaan aan zijn vader toevertrouwd, toen het gezinnetje met elkaar aan tafel zat: "Papa, als Jezus nu hier was geweest, zou Emile dan niet gestorven zijn?"

De jongen was heel gevoelig voor de genegenheid van zijn vader, een bekende parfumeur in hun woonplaats. Deze, het moet

Verlosser leerde zijn discipelen bidden: "Bevrijd ons van het kwaad", van het kwaad dat in ons brein ligt. Vroeger dachten we dat er sprake was van het kwaad om ons heen, van de gevaren, de ziekte die op de loer liggen, enz., maar de Heer spreekt ons niet daarover. Want als wij ons volledig toevertrouwen aan de handen van de Almachtige, hebben we niets meer te vrezen, Hij beschermt ons. Waarvan wij ons moeten trachten te bevrijden is van het kwaad dat in ons ligt, van alles wat in ons brein opgenomen werd door de gewoonten die wij op de school van de tegenstrever aangenomen hebben. We moeten een stevige weerstand bieden aan zijn pogingen, en zijn vurige pijlen ontwijken door hulp aan God te vragen. Wij moeten erin slagen alleen maar het mooie, het goede op te nemen, wat voor ons een zegen is. Alles zal dan in ons nieuw worden, wij zullen een heel andere mentaliteit hebben, die ons gelukkig zal maken en het ons mogelijk zal maken degenen te verblijden die ons omringen en hun goed te doen. Wij zullen ons dan kunnen bewegen binnen de muren van het Koninkrijk van God door onze gevoelens.

Het is onze identiteit die ons paspoort is voor het Koninkrijk van God. Als het door de Allerhoogste in ons brein geschreven is, is het geldig voor het Koninkrijk van God en de tegenstrever kan onze intrede niet beletten. Hij probeert ons te beschuldigen bij God door te zeggen: "Hij heeft gestolen, gelogen, dit en dat als kwaad gedaan", maar zijn beschuldigingen zijn onnodig, want de Heer veegt alles uit, betaalt alles, en zijn kostbare bloed dekt alles. De beschuldigingen zijn dus zonder effect bij de Allerhoogste, die de zaken op een heel andere manier beschouwt dan het rijk van deze wereld. Daar wordt een man die zijn naaste heeft vermoord, ter dood veroordeeld. Maar voor God is wie haat voelt tegen zijn naaste, al een moordenaar. Anderzijds, als hij berouw heeft met heel zijn ziel, wast het losgeld dat betaald werd door onze geliefde Verlosser aan het kruis, de schuldenaar wit, en zijn zonde is uitgewist. Opdat het hem helpt, moet hij natuurlijk zich verbeteren en van mentaliteit veranderen. Wie het kwaad berokkend heeft en het weer doet, zal oogsten wat hij gezaaid heeft, namelijk ontgoocheling, ongeluk en dood.

In het komende Koninkrijk van God, zullen de dingen heel anders zijn dan nu. De mensen wanen zich zeer slim. Zij scheppen op eigenaar te zijn van deze aarde. In werkelijkheid is niemand eigenaar, maar de Eeuwige alleen, die de aarde zal geven aan wie Hij zal willen in Zijn Koninkrijk. En Zijn wil zal geëerbiedigd moeten worden. Het wachtwoord voor het Koninkrijk van God is: zijn naaste beminnen en God boven alles. Dat is het principe dat ons doet leven en gelukkig laat zijn. In het rijk van de god van deze wereld is het wachtwoord het egoïsme, de ikzucht, die ons doet sterven.

Ons heil ligt dus in de praktijk van de goddelijke principes, die in ons een nieuwe mentaliteit vormt, een wettige mentaliteit die harmonie, vrede, vreugde, en rust in ons hart teweegbrengt, en ons plaatst op de weg van het leven. Dat leven kan vanaf dat ogenblik eeuwig voor ons zijn, aangezien onze geliefde Verlosser ons losgeld met zijn kleine kudde heeft betaald, en ons zo in staat stelt een nieuw leven te beginnen op een heel verschillende basis dan wij door onze eerste ouders, Adam en Eva, gekregen hebben. Want zij hebben ons alleen maar een sterfelijk leven kunnen geven.

In Zijn liefde heeft de Eeuwige de mensen niet in deze wanhopige toestand willen laten. Hij heeft hun een nieuwe Vader gegeven in de persoon van Zijn Zoon, en een nieuwe moeder, de waarachtige kerk, die aangesloten is bij het offer van onze geliefde Verlosser. Dat zijn de nieuwe Vader en de nieuwe moeder van

de mensheid, die de kinderen geboren laten worden die de nieuwe wereld vormen. Deze kinderen zijn de mensen die al in het graf zijn verdwenen, Adam en Eva inbegrepen, en die uit het land van de vijand, de dood, zullen terugkomen, daarna ook allen die tegenwoordig nog op aarde leven. Wij zien dat niemand vergeten wordt. Degenen die duizenden jaren vroeger geboren zijn, Adam, Eva, Abraham, Isaak, Jacob, zitten nog in het geheugen van de Almachtige. Op een gegeven moment, zullen ze weer tevoorschijn komen door de opstanding, want zij worden weer levend gemaakt door de kracht van de geest van God.

Het heil gebeurt in ons door het in praktijk brengen van de wet in de school van Christus. Het is onze geliefde Verlosser die het werk in ons hart begint door ons de kiem van het geloof te geven. Wij kunnen dan aan de verwezenlijking van ons heil werken door de wegen te volgen die de Heer voor ons geopend heeft. Men zou kunnen denken dat men, om aan zijn eigen heil te werken, voortdurend aan zichzelf moet denken; maar dat zou tegen de wonderbaarlijke wet ingaan, die gevestigd is door de Eeuwige. Daarom werkt men aan zijn heil door deze wet van een onuitsprekelijke wijsheid na te leven, die wil dat men steeds voor het welzijn van de naaste bestaat.

Men werkt dus aan zijn eigen heil door niet aan zichzelf te denken, maar aan de anderen, door ten gunste van hen een stapje opzij te doen, door hen aan te vullen, door hen te helpen met heel ons hart. Men wordt dan een vriend van de mens, een mensenvriend, een weldoener in staat zijn naaste werkelijk te beminnen en hem steeds goed te doen, en nooit kwaad. Wij hebben dan geen bijgedachten en bittere gevoelens meer in onze ziel tegen deze of gene persoon die ons iets onaangenaams heeft aangedaan; dat verontrust ons niet meer, want wij hebben het Koninkrijk van God voor ogen, met zijn onuitsprekelijke gevoelens, en wij werken eraan om deze in ons hart te koesteren. Daarmee is ons hart gelukkig en in vrede, want het welzijn geeft vreugde en tevredenheid van de geest.

Wij staan tegenwoordig aan het begin van de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde. De Heer nodigt ons uit om eraan mee te werken, om er de hele zegen uit te halen. Het is niet door de sleur van een godsdienst te volgen dat wij het kunnen, omdat men daar een egoïst blijft en zijn hart niet verandert. Bijgevolg kan men zo het Koninkrijk van God niet vestigen, en dat is toch wat de Heer ons vraagt, want de dag komt waarop het rijk van de tegenstrever, met al zijn religies, zijn zeden en gewoonten, verdwenen zal zijn.

We moeten ons nu wennen aan de principes en aan de gewoonten van het Rijk van God, dat zich uit door de altruïstische en onbaatzuchtige liefde, door alles wat mooi, goed, vriendelijk, liefdevol, rechtzinnig, nobel, rechtvaardig en achtenswaardig is. De apostel Paulus zegt ons namelijk dat alles wat mooi is, alles wat rechtzinnig, billijk, grootmoedig, waardig, en nederig is, het voorwerp moet zijn van onze gedachten. Hij toont ons anderzijds dat onreinheid, vijandigheid, twist, oorlog, tweedracht, afgunst, hoogmoed en dergelijke dingen ons beletten in het Koninkrijk van God te komen.

Het spreekt vanzelf dat men niet in één dag van karakter verandert; maar de Heer kent ons, hij is vol barmhartigheid en welwillendheid jegens ons. Wij kunnen tot hem komen in al onze moeilijkheden en hem bijstand vragen. Hij ondersteunt ons in onze strijd, helpt ons overeind, als we vallen, geeft ons de wil en de kracht als wij het hem oprecht vragen, en als wij bovendien de inspanningen doen om ons te veranderen.

Laten we ons dus inspannen alleen de goede dingen in ons brein te prenten, er de boze dingen uit te roeien door ze niet meer in praktijk te brengen, zodat het

goede in ons over het kwaad kan zegevieren. Laten we ons bezighouden met het Koninkrijk van God om te helpen het te vestigen. Zo zullen we kinderen van God zijn die Zijn Koninkrijk vormen en eeuwig kunnen leven, omdat zij gevoed worden door de macht van de goddelijke geest, die de bron van het leven en van de zegen is.

Een nieuw regime voor een nieuwe wereld

Het artikel hieronder, gepubliceerd door de BBC op 8 augustus 2019, legt de zeer gunstige invloed uit die een vegetarisch dieet zou hebben op onze planeet. Het toont ook aan dat de vleesconsumptie in de wereld verre van onschadelijk is.

Plantaardig voedsel kan klimaatverandering bestrijden (Verenigde Naties)

Door Roger Harrabin, milieu-analist bij de BBC, Genève.

Overschakelen naar een voeding op plantaardige basis kan helpen bij de bestrijding van de klimaatverandering, hebben VN-experts gezegd. Een belangrijk rapport over het gebruik van het aardoppervlak en de klimaatverandering geeft aan dat de omvangrijke consumptie van vlees en zuivelproducten door het Westen de opwarming van de aarde versnelt. Wetenschappers aarzelden niet om expliciet te iedereen te vragen veganist of vegetariër te worden. Ze hebben duidelijk gemaakt, dat er meer mensen gevoed zouden kunnen worden met gebruik van minder aardoppervlakte, als mensen hun vleesconsumptie zouden verminderen.

Het document, opgesteld door 107 wetenschappers voor de groep van intergouvernementele experts inzake klimaatverandering van de VN (GIEK), zegt dat de aarde als ze goed wordt beheerd, meer door de mens uitgestoten koolstof kan verdragen. "We zeggen niet dat de mensen moeten stoppen met vlees eten. Op sommige plaatsen hebben ze geen andere keuze. Maar het is duidelijk dat we er in het Westen veel te veel van eten," verklaarde professor Pete Smith, een milieu-expert aan de Universiteit van Aberdeen in het Verenigd Koninkrijk. De mensen verspillen ook te veel voedsel. De groep experts schat dat de uitstoot van broeikasgassen veroorzaakt door voedselverspilling en het afval van voedsel – van het veld tot de vuilnisbak in de keuken – goed is voor 8-10% van alle uitstoot op de wereld.

In het verslag wordt een oproep gedaan tot een krachtige actie om een einde te maken aan de aantasting van de bodem en de desertificatie daarvan – twee verschijnselen die bijdragen aan de klimaatverandering. Het waarschuwt ook, dat de plannen van sommige regeringen om bomen te planten en die weer te verbranden om elektriciteit te produceren, de voedselproductie zullen beconcurreren, tenzij ze op beperkte schaal worden uitgevoerd.

Het aardoppervlak van onze planeet en hoe dat wordt gebruikt, vormt de basis van de menselijke samenleving en de wereldeconomie. Maar we veranderen dat met alle geweld, in het bijzonder door het vrijkomen van broeikasgassen in de atmosfeer. Hoe de aarde reageert op de door de mens veroorzaakte klimaatverandering, is de belangrijkste zorg voor de toekomst. De door het vee geproduceerde gassen vormen een belangrijke factor in de opwarming van de aarde; dus zouden we dan niet onze eetgewoonten moeten veranderen?

Hoe zijn klimaatverandering en voedsel met elkaar verbonden?

De klimaatverandering vormt een bedreiging voor de veiligheid van onze voedselvoorziening. Stijgende temperaturen, meer regen en extreme weersomstandigheden zullen gevolgen hebben voor de gewassen en de veestapel. Maar de voedselproductie draagt ook

worden toegegeven, trok hem een beetje voor boven zijn drie andere zonen, en deze jongste gaf hem zijn liefde dubbel en dwars terug. Dat jongste kind dat zijn broers aan een boom vastbonden, wanneer de ouders hem op dagen dat ze weg waren, aan hen toevertrouwden op hem te passen!

Een talent blijft niet per se jaren verborgen, en de jonge Alexander had al vroeg zijn talent voor muziek gedemonstreerd. De vreugde van zijn vader was groot en de jongen had een viool gekregen. Zijn moeder was van een opmerkelijke schoonheid. Een parel in het raam van de Riviera van Vaud, zeker, maar haar zoon verkoos veruit de schoonheid van de ziel. Hij voelde zich aangetrokken tot tederheid en genegenheid, evenals door de muziek, want hij voelde ongetwijfeld de intense behoefte aan harmonie die een beroep doet op het hele wezen van de mens. Het was in Jezus, de nederige Nazarener, dat die zich zou openbaren, zoals de Bijbel hem had

geleerd, toen hij daarin de troost zocht, waaraan zijn hart zo'n behoefte had na de dood van zijn kleine klasgenoot. Zo had hij er als tiener al voor gekozen zich niet te schamen voor dit evangelie volgens het woord van de apostel Paulus in zijn brief aan de Romeinen!

Alexander was later de kunst van het fotograferen gaan leren. Een werk dat toen voor een kunstenaar en een vakman tegelijk was, wat gedeeltelijk voldeed aan zijn ideaal van harmonie en schoonheid. De sterke kinderlijke band die hem aan zijn vader bond, was ondanks de afstand niet losser geworden. De jongeman zou nooit een beslissing nemen zonder naar de mening van zijn vader te vragen. Zelfs zijn huwelijk zou niet buiten deze wederzijdse eensgezindheid worden gesloten.

Maar het moet wel een keer veranderen! De omwenteling begon met een telegram. Dat kondigde de jonge man in twee woorden de plotselinge dood aan van de geliefde vader.

En ziedaar! Verpletterd van verdriet stelde Alexander, voor het bewegingloze lichaam van degene van wie hij zo veel hield, zichzelf, net als de vorige keer bij de dood van zijn vriendje, de cruciale vraag: kan de dood nou niet vermeden worden? Wat zou hij niet hebben gedaan om het leven weer terug te roepen bij degene die gisteren nog alles voor hem betekende! Machteloos, overweldigd, zijn hart overstromd, had hij de begrafenisstoet gevolgd. Om zo mogelijk te ontsnappen aan de chaos die hem overviel, en om een afleiding te vinden voor zijn kwelling, had hij zijn vaderland verlaten.

Hij had toen verschillende betrekkingen gehad tijdens zijn reizen en overall ijverig zocht hij naar een antwoord, dat de gevoelige diepte van zijn wezen steeds gebiedender eiste. Hij had boeken gelezen over leven en dood en ook de Bijbel, die vooral moeilijk te begrijpen leek... De interpretaties waren gevarieerd en de vertalingen talloos. Om daar

door niet te worden misleid, had hij Grieks en Hebreeuws geleerd, maar de sluier die lag over het mysterie van God, en over dat van leven en dood, was niet opgeheven.

De omstandigheden brachten de jongeman tenslotte weer naar zijn vaderland terug. Zijn broer, die zijn geluk had beproefd in de horeca, had hem nodig, en daar stond Alexander nu die ochtend in de pittoreske omgeving van de Rhônevallei in de ontlukende dageraad, aan te denken. Hij was naar deze rust teruggekeerd na de gedenkwaardige indrukken van zijn leven en de verschillende stadia er van, want het was nu noodzakelijk om in het heden onder ogen te zien, wat er precies voor de toekomst zou moeten worden beslist. Het was niet makkelijk. Hij dacht aan een gezin dat hij sinds de dood van zijn vader, steeds meer miste. Dus daar droomde hij dus over, toen Mathilde in de gangen van het Grand Hotel des Bains verscheen. De jonge vrouw schatte de situatie al snel in. Ze zou niet een

bij aan de opwarming van het klimaat. De landbouw is samen met de bosbouw goed voor ongeveer een kwart van de uitstoot van broeikasgassen. Veeteelt draagt bij aan de opwarming van de planeet door het methaan geproduceerd door de dieren, maar ook door ontbossing om de weilanden te vergroten, bijvoorbeeld.

De invloed op het milieu van de vleesproductie is belangrijk voor veel vegetariërs en veganisten. Een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde groep genaamd No Beef oefent druk uit op de leveranciers van klaargemaakt voedsel om rundvlees en lamsvlees uit de studentenmenu's te verwijderen. In de Verenigde Staten worden veganistische hamburgers gemaakt van vleesvervangers op basis van planten, waarvan wordt gezegd dat ze hetzelfde smaken als echt vlees, dankzij heemijzer.

Peter Stevenson, van Compassion in World Farming, (wereldwijde bescherming van boerderijdieren) heeft gezegd: "Het verminderen van de vleesconsumptie is essentieel als we de klimaatdoelen willen bereiken." Maar in sommige delen van de wereld, zoals China, neemt de rundvleesconsumptie juist toe. Dit ondanks de steun van de Chinese centrale overheid om de traditionele manier van eten te bevorderen.

Kan het weggooien van voedsel worden verminderd?

Het verslag moedigt maatregelen aan om het zomaar weggooien van voedsel te beëindigen, zowel voor als na de verkoop ervan aan consumenten. Weggegooid voedsel kan soms worden gebruikt als diervoeder of, indien nodig, worden doorgestuurd naar goede doelen om mensen in nood te voeden. Hier in Zwitserland verzamelt een organisatie genaamd "Partage" ("Delen") voedsel uit winkels, dat niet verkocht en weggegooid werd, en verdeelt het onder lokale gezinnen. Ze verzamelt ook oud brood en maakt er koekjes van, droogt fruit en conserveert groenten. Dit alles draagt bij aan het verminderen van de CO₂-uitstoot door de voedselproductie.

Nemen bomen de CO₂ die we afgeven niet op?

De overtollige koolstof die mensen afgeven in de atmosfeer, draagt bij aan de groei van het bos, met name op het noordelijk halfrond. Dit kan helpen de klimaatverandering te vertragen, maar dat hangt helemaal af van het evenwicht tussen verschillende factoren. Volgens deskundigen zal dit positieve effect op de bossen teniet worden gedaan, als de aarde te veel opwarmt. Het rapport wijst er in feite op, dat gebieden in de buurt van de evenaar al plantengroei verliezen als gevolg van hittestress.

Katrin Fleischer van de Technische Universiteit van München in Duitsland waarschuwde, dat op sommige plaatsen een tekort aan fosfor in de bodem – een belangrijk ingrediënt voor plantengroei – ook de groei van bomen zou belemmeren. Ze zei: "Dit zou betekenen, dat het regenwoud zijn limiet al heeft bereikt en niet in staat zal zijn om meer dioxine op te nemen. Als deze voorspelling werkelijkheid wordt, zal het klimaat van de aarde nog veel sneller opwarmen."

Hoe past de bodem zich aan?

De bodem wordt soms verwaarloosd in het klimaatsysteem. Maar het is het op één na grootste koolstofreservoir, na de oceanen. Planten absorberen CO₂ uit de atmosfeer en geven koolstof af in de bodem. Maar ontbossing en slechte landbouwpraktijken kunnen van invloed zijn op het vermogen ervan om dat vast te houden. Wanneer de bodem wordt verstoord, komt koolstof vrij in de atmosfeer als CO₂, terwijl de groei van planten in het gedrang komt.

Klimaatverandering zal dit proces helaas versnellen. Hogere temperaturen kunnen de afbraak van organisch materiaal in de bodem buitensporig groot maken, waardoor de uitstoot van broeikasgassen toeneemt. Het rapport stelt dat het verminderen en omkeren van bodemschade onmiddellijke voordelen biedt voor lokale

gemeenschappen. Een beter landbeheer, met inbegrip van gecontroleerde weide- en bosaanplant, kan de vruchtbaarheid van de bodem bevorderen, daarmee de armoede helpen verminderen en de voedselzekerheid vergroten.

"Het is heel duidelijk, dat het land wordt aangetast door een overexploitatie, die de klimaatverandering verergert," zei professor Smith. "De bodem is een deel van het probleem, maar als we weten hoe deze te gebruiken, kan hij deel uitmaken van de oplossing voor het klimaat."

Kunnen de problemen worden opgelost?

Het veranderen van de manier waarop mensen het aardoppervlak gebruiken, is een uitdaging van formaat, vooral omdat het zal leiden tot een grote verandering in de landbouwmethodes. Niettemin zeggen wetenschappers, dat de mensen het volgende moeten doen:

- De natuurlijke bossen beschermen, vooral in de tropen,
- Minder rood vlees eten en meer groenten,
- Veengebieden bewaren en herstellen,
- De land- en bosbouwpraktijken aanmoedigen waarbij tuinderijen worden verbonden met boomkwekerijen,
- De variatie in de cultures vergroten. Maar een praktijk die gepresenteerd wordt als een oplossing voor de klimaatverandering – bio-energie – wordt met de nodige voorzichtigheid behandeld door de GIEK-deskundigen. Bio-energie omvat het verbranden van vegetatie om fossiele brandstoffen te vervangen. Voor sommige landen lijkt dit een interessante optie, omdat het hen in staat stelt om hun CO₂-uitstoot te stoppen. Maar de auteurs van het GIEK-rapport betogen, dat het gebruiken van land voor bio-energie de landen bodemoppervlakte kan ontnemen die ze zo hard nodig hebben om planten te kweken. Zij adviseren de hoeveelheid grond die voor biobrandstoffen wordt gebruikt te beperken.

Al deze technische verklaringen en onderbouwde argumenten moeten, zo lijkt het, genoeg zijn om mensen te overtuigen om echte inspanningen te leveren om minder vlees te consumeren. Maar het is helaas onwaarschijnlijk dat redenering alleen het zal winnen van gewoonte. Want het is inderdaad een gewoonte, die consumptie van vlees. We weten dat gewoonten onze identiteit vormen, en we weten ook dat elke gewoonte kan worden veranderd. Een slechte gewoonte kan worden vervangen door een goede, als er voldoende wil aanwezig is.

En die wil zal zeker aanwezig moeten zijn, nu we weten in welke extreme situatie onze planeet zich bevindt en de dramatische gevolgen die daaruit voortvloeien voor de mensheid. Maar de kracht van een gewoonte is natuurlijk iets dat moeilijk te overwinnen is. Wanneer de smaakpapillen gewend zijn aan bepaalde smaken, is het moeilijk om ze andere smaken te laten waarderen. Hetzelfde geldt voor de textuur van het voedsel waaraan de kaken gewend zijn. De mens houdt ervan om op vlees te kauwen...

Hoe wenselijk zou het zijn, als het geweten ging spreken, en de mens geen wezen zou blijven, dat verstoken is van spiritualiteit en alleen leeft om zijn vleselijke genoegens te bevredigen. Hij is op aarde geplaatst als een integraal onderdeel van het universum als geheel, en als zodanig moet hij leven in symbiose met alles wat hem omringt, niet als een paria, waardoor alles hem terugvoert naar zijn bord en zijn maag. Mensen hebben onbeperkte mogelijkheden om interactie te hebben met hun omgeving en om hun aanwezigheid daarin te manifesteren door weldadige handelingen die het leven van alle andere levende wezens vergemakkelijken. Door als weldoener betrokken te zijn bij het harmonieuze verloop van de wereld, zou hij een zuivere en diepe vreugde oogsten, veel groter dan de valse en vluchtige vreugde veroorzaakt door vleselijke genoegens. Maar het verstokte egoïsme in zijn hart verbergt deze diepe waarheid voor hem. Hij denkt, dat je jezelf een plezier

doen om gelukkig te zijn, dat je eerst aan jezelf moet denken en je egoïstische verlangens moet bevredigen.

In deze omstandigheden is het onmogelijk voor hem om te denken aan anderen en aan de gevolgen van zijn acties en keuzes voor anderen. De duidelijke argumenten in het bovenstaande artikel hebben niet de macht om hem te laten reageren, om zijn gedrag en zijn voedselkeuzes te veranderen. Er is momenteel een onverschilligheid en een immens gebrek aan wil op aarde om dat te doen. In de meeste gevallen, zolang een mens niet persoonlijk hoeft te lijden, stelt hij zichzelf niet ter discussie.

Om deze reden zal, ondanks alle waarschuwingen over de dreigende catastrofe voor onze planeet, alleen de vervulling daarvan in al zijn bruutheid in staat zijn de mens te wekken uit zijn verdoving en egoïstische routine. Helaas moet het eerst misgaan, en zelfs heel erg, willen de mensen hun fouten erkennen en zelfs goedmaken; er mogen geen ontsnappingsmogelijkheden meer zijn, voordat ze hun richting radicaal veranderen.

We weten dat deze rampspoed op voorhand in de Heilige Schrift werd aangekondigd door onze Heer Jezus, die zei: "Want dan zal er een rampspoed zijn, die zo groot is als er nog nooit is geweest van het begin van de wereld tot het heden, en er ook nooit zal zijn." Mat. 24: 21. Deze rampspoed die niet gehouden moet worden voor een straf van God, is het resultaat van de fouten en de halsstarrigheid van de mensen in hun egoïstische manier van handelen. God zal ingrijpen om op het meest kritieke moment al degenen te redden, die het accepteren om hun ontsparing te erkennen, die het oprecht berouw tonen en oprecht verlangen om zichzelf te hervormen. Want de Heer is de Vader van alle barmhartigheid en de God van alle troost (2 Kor. 1: 3). Hij had de zondeval van de mens van tevoren voorzien en hun redding bewerkstelligd door middel van Zijn geliefde Zoon, die zijn zuivere en zondenloze leven op het kruis heeft gegeven als losgeld voor alle veroordeelde mensen.

Hij nodigt hen uit om te luisteren naar zijn krachtig klinkende oproep om het kwaad in al zijn vormen achter zich te laten om zich te verbinden met het welwillende Leger dat hij heden vormt om de aarde te herstellen en er weer een paradijs van te maken, zoals het ooit was (Ps. 110: 3). Dit Leger van Vrede groeit steeds meer in het ware geloof, in de liefde voor zijn Schepper en in de broederlijke liefde die eenheid en harmonie creëert. Dit zal het in staat stellen de goddelijke kracht te ontvangen, die nodig is om het kolossale en glorieuze werk van het herstel van alle dingen waar de apostel Petrus over sprak, uit te voeren (Handelingen 3: 21).

De tijd is nu gekomen om totaal van richting te veranderen op weg naar een nieuwe wereld, waarin alle tranen zullen worden gedroogd en vervangen door vreugde, door een diepe vrede, dat alles bekroond door het allerhoogste geschenk dat God aan de mensheid wil geven, namelijk het eeuwige leven door Zijn geliefde Zoon (Johannes 3: 16). In deze nieuwe wereld zullen ook de dieren zich kunnen ontplooien en zullen niet meer de hoge prijs voor de eetlust van de mens hoeven te betalen. Daarom laten we niet bang zijn voor de inspanning en de verandering van onze gewoonten, om ons volledig te verbinden met de nieuwe dingen die vandaag worden voorbereid en voltooid.

Kleine, vertederende toneeltjes

We zijn blij om met onze lezers twee kleine gebeurtenissen te delen, gepubliceerd in het blad *Rustica*, die hen zullen verrukken, omdat ze goedheid en vriendschap laten zien.

Allereerst gaat het om een kleurenfoto die twee koeien in een stal toont, waarvan er één twee leuke kleine geitjes zoogt. Onder deze afbeelding staan de volgende zinnen:

tweede keer in haar leven een man van dit kaliber ontmoeten. Haar vriendin had het niet verkeerd, toen ze schreef: "Er is hier een mooie partij voor u!"

Haar persoonlijkheid was niet precies wat Alexander voor ogen had bij een gemeenschappelijk bestaan met alles wat dat meebracht aan verzaking, toewijding en opoffering! Mathilde's karakter en idealen pasten nauwelijks bij die van de jongeman. Ze was enig kind, een verwend kind vooral, maar de weegschaal sloeg door naar haar kant, toen ze aan de piano zat, want Alexander was gevoelig voor die prachtige muziek. Hij voelde nog wel wat reserve, maar was niettemin voor het aandringen van Mathilde gezwicht. Hij had bij zichzelf overlegd. Met tijd en geduld, met de hulp van een goed voorbeeld en de muziek zou de jonge vrouw uiteindelijk zich voegen naar de regels van het gezonde verstand, en, hoewel Alexander zich niet kon onttrekken aan een bepaald

voorgevoel, had hij moed gevat en de stap naar het onbekende genomen.

Mathilde's vader was ondernemer in een nabijgelegen stadje. Dat lag op het platteland tussen de wijngaarden, en bewaarde binnen zijn muren angstvallig de ideeën van zijn gereformeerde burgers. Alexander had daar zijn fotografie-atelier geopend, omdat de ondernemer, zijn schoonvader, zijn dochter bij zich in de buurt wilde houden. De schoonzoons kwam op het juiste moment om de rekeningen van het kleine bedrijf bij te houden, want nooit eerder had onze specialist in stuc, gips en keramiek één factuur opgesteld.

Maar Alexander zag al snel zijn vergissing in. De gemeenschappelijke gang van zaken werd belast door pijnlijke onvoorziene gebeurtenissen. Er zou echt een bijzonder optimisme nodig zijn geweest om de toekomst met een lach tegemoet te kunnen zien. De vooruitzichten op een minnelijke schikking spatten uit elkaar als zeepbellen en nieuwe

kwamen met moeite, toen de geboorte van de kleine Marcelle enige hoop gaf. Die gebeurtenis had inderdaad een verandering doen ontstaan. De wapenstilstand was echter van korte duur, en Mathilde, zwak tegenover verleidingen, had haar ongelukkige gewoonten weer opgepakt, en haar vader hield dat geheim, om haar aan zich te binden.

"Geen beproeving zou me bespaard blijven," zou Alexander veel later moeten constateren, die zijn ogen toen al opsloeg naar de hemel waar zich, zo voorvoelde hij, hulp moest bevinden!

De vreselijke beproeving was gekomen om dat aan hem te onthullen. Echte hulp, ware vrienden, liefde ook was in deze wereld slechts een beeld en een woord. De menselijke toestand was de droevigste die er bestond. Een mens kon niet op een ander mens rekenen, en degenen die het voordeel bepleitten van het vertrouwen op God, konden geen bewijs geven van hun beweringen.

Bijbelse beloften behoorden tot het rijk van het zondagsgebed en religies waren nooit in staat geweest om verder te gaan dan de fase van de theorie. Dorpsruzijs, oorlog om het evangelie en de traditie, en vervolgingen, bewezen in plaats daarvan, dat God niet de herder van deze immense kudde was! Maar waar was die goede Herder dan, die de kudde voerde naar groene weiden, en rustige plaatsen, in de buurt van waterbronnen?

Die vraag werd vaak gesteld door deze man die zo werd beproefd en tegelijkertijd meer en meer ging houden van concrete idealen, harmonie en onveranderlijke goedheid!

Kleine Marcelle was als een bloemetje uit haar luiers gekomen en ook als een bloem ontloken toen een zonnestraal haar op een morgen streelde, en de vaderlijke liefde voor haar stond boven alles vast. Zodra ze op haar beentjes kon staan, was ze overal in de buurt van haar vader. Ze volgde hem als zijn schaduw, van de kelder naar de zolder

Prima melk, en lekker warm!

Vaak bieden dieren ons een ongewoon, ongebruikelijk en zelfs vertederend schouwspel. Dat is het geval bij dit gezicht op een stal waar, bij afwezigheid van hun natuurlijke moeder, twee kleine geitjes drinken bij een koe die blijkbaar niet weigert om haar lekkere warme melk aan deze vreemdelingetjes te geven.

In een ander nummer staat:

Een verhaal over het vissen

Het was in de maand juli. De lucht was heerlijk. Een zacht briesje streek over de golven. De vogels tjlpten in de takken. Ik was helemaal geconcentreerd op mijn dobber. Ik viste met hennepzaad, en de vissen beten vaak en goed! Het was hun lievelingseten! Toen trok een gefladder van vleugels mijn aandacht. Een duif

circelde rond en zweefde om me heen. Ze landde op de oever en probeerde te drinken vanaf de kant, echter zonder succes: het water stond veel te laag. Al een beetje verbaasd, dat ze zo dicht bij me kwam, was ik helemaal verbijsterd, toen ze opvloog en... op mijn hengel landde! Ik begreep tenslotte: de vogel wilde tot elke prijs zijn dorst lessen. Ik kantelde mijn hengel naar het water en de vogel nam enkele goede teugen van dat heerlijke water. Toen, met een soort bijna ongeloofwaardige buiging, keerde de duif terug naar een andere plek. Ik ben nog steeds verbijsterd!...

Jean-Michel Klein, 51 Betheny

Prachtige ervaringen beleefd door de lezers van dit tijdschrift, die de vriendelijke en weldadige indrukken die ze hebben gekregen, graag met ons willen delen.

Tegenover de negatieve gebeurtenissen en het geweld van het dagelijkse leven, wat een opbeurend schouwspel van die twee geitjes, die gulzig drinken aan de uier van een medelijdende, gulle koe. En wat een prachtig plaatje biedt de natuur aan de rand van een rustig water van een duif die, op zoek naar steun om met zijn snavel bij het water te kunnen om zijn dorst te lessen, zich met een wanhopig gebaar wendt tot de man die daar is, zonder twijfel speciaal om "hem de hengel toe te steken".

Intuïtie en vertrouwen van de kant van de vogel. Plezier en vreugde bij de visser, onder de indruk en ontroerd door de dienst die deze intelligente en dappere vogel van hem vroeg door een beslissing te nemen die hij nooit had verwacht.

en van de tuin naar zijn atelier. Waar haar vader was, wilde Marcelle ook zijn, en ving in het geheim van haar kinderziel de golven op waar haar hele kleine persoonlijkheid al dwingend om vroeg.

Was Alexander op kantoor, dan kwam Marcelle in zijn voetsporen daar ook, bovenal uit angst, dat ze zou worden uitgenodigd om met de kinderen die buiten speelden, mee te doen. Als hij lachte, jubelde het kleine meisje! Was hij bezorgd, ongerust misschien, dan was het kind ook bezorgd! Had het ploegijzer nog dieper zijn voren getrokken, dan naderde ze en met alle kracht van haar ziel probeerde ze dan haar vader te troosten door hem te omvatten met haar kleine armen! Alles wat hij deed, leek haar tot het uiterste te interesseren, wat zijn werk niet altijd gemakkelijker maakte, maar niets zou de waarde van een opvoeding op basis van geduld en goedheid kunnen vervangen, en hij offerde dit principe nooit op aan andere overwegingen.

Alexander smachtte in de smeltkroes van tegenspoed steeds dieper naar de heldere en vredige wateren, waarheen de grote God van de Hemel zijn kudde zou leiden. Het was een hunkering geworden! Om zijn pad te onderscheiden, had hij de Schrift nader onderzocht en daarbij had hij andere zoekenden ontmoet die, net als de goudzoekers in Klondike, op zoek waren naar een schat, maar deze schat hoefde niet te vrezen voor devaluatie of dieven! Samen onderzochten ze grondig het plan dat God door Zijn dienaren in de Bijbel had opgenomen, terwijl in de dageraad van deze twintigste eeuw de wereld hartstochtelijk aan andere ontdekkingen begon.

Mathilde en haar vader stelden die nieuwe ideeën niet op prijs. Dat rijk van God was veel te praktisch, en de komst ervan had wat hen betrof geen haast. Religie was voldoende voor hen en was meer geschikt voor hun huidige situatie. Om deze overdreven ijverige onderzoeker en zijn verontrustende opvattingen tegen te gaan, was daarom een priester, een vriend van de familie, uitgenodigd, en hij was zelfs helemaal uit Duitsland gekomen. Aan het einde van een soort onderzoek, had de geestelijke aan Mathilde gezegd: "Het geloof van uw man is onaantastbaar, praktisch en dus oprecht, ik heb er niets aan toe te voegen."

Alexander had het daar niet bij gelaten. Hij ging geschriften verspreiden die overeenkwamen met de bijbelse verwachting van dit gigantische herstelprogramma, waarvan Jezus Christus de spil was, waar alles om draait.

Zo'n groot en uitgebreid werkplan was het, uitgewerkt op de schaal van de hemel en de menselijke problemen. Dit plan, dat zich uitstrekte over de gehele oude en de nieuwe tijd, had in de zielen van de gereformeerde burgers van de comfortabele stad het meest volledige scepticisme ontmoet. Erger nog, zoals in de tijd van de profeten, zoals in de tijd van Christus, werd het geloof en de hoop van Alexander bespot in alle toonaarden. De klanten verlieten de ene na de andere de winkel van deze "valse profeet" en de dag kwam, dat de kassa helemaal leeg was.

In het vakblad van het bedrijf zou een kleine aankondiging de loop van de gebeurtenissen met betrekking tot de kleine familie veranderen. Lévi-Fils, een uitgever in Parijs, was op zoek naar een operateur. Alexander had daarom de reis gemaakt en de heer Levi, een Jood met een groot hart, had met belangstelling geluisterd naar deze sollicitant, die hem kennis liet maken met zijn gedachten over de vervulling van de profetieën. Een technisch probleem ging net op dat moment al enige tijd de kennis van de operateurs te boven, en Alexander had dat slechts in een paar uur opgelost. "De zegen van Israël

is over u", had de heer Levi met de eerbied opgemerkt die de ware zonen van Abraham voor hun profeten hadden.

Kleine Marcelle en haar moeder verlieten dus ook de stad in Vaud. De eerste moest spijt hebben gehad van de talloze chocolaatjes die haar grootvader stiekem in haar zak had laten glijden, en hun reis die minstens zes jaar zou duren, was begonnen met de Loire kastelen die Alexander fotografeerde voor de ansichtkaarten, die de heer Levi uitgaf. Hij raakte al snel bevriend met deze eerlijke medewerker die beter werkte en minder kostte dan alle andere medewerkers in zijn bedrijf. Hij kwam hem soms ter plekke bezoeken en de hele familie werd op zo'n dag uitgenodigd in het beste hotel. Het gezin was groter geworden en Marcelle, die bijna tien jaar oud was, moest vaak haar moeder vervangen om voor de pasgeborenen te zorgen. Er waren er al twee, de derde kondigde zich aan en het was nodig om na te denken over een minder zwerfend bestaan.

De Zwitserse hoofdstad Bern markeerde na Parijs het einde van deze fase. Daar had Alexander, rijker aan ervaring en nakomelingen, want als derde kind was een zoon geboren, een kleine drukkerij opgericht. Ansichtkaarten vertrokken al snel naar alle bestemmingen, en Marcelle ging naar school. Er was veel te doen, maar Alexander wijdde meer dan zijn beste krachten aan Gods werk, zoals dat zich voordeed op dat moment. Het licht was niet absoluut, zonder twijfel, en zijn stralen drongen niet door alle ondoorzichtigheid heen, maar bezaten zij niet de kennis, deze schat van de Bijbel die het plan van God openbaarde door de eeuwen heen? Want ze waren rijk in deze kerk van Laodicea! Rijk aan kennis, inderdaad, maar tijdens het verspreiden ervan, voelde Alexander dat het noodzakelijk was om verder te gaan, dat er nog een lange weg te gaan was. Liefde voor de kennis was één ding, maar kennis van de liefde was een ander, en volgens het evangelie wijdde hij zich aan de naleving daarvan.

Op zondag ging men uit met het gezin, en ook daar miste de vader nooit een kans om dat licht te verspreiden. Gods triomf ging niet gebeuren zonder die van zijn kinderen, en deze hielden zich natuurlijk bezig met de zaken van Zijn Huis. Geen enkele wandelaar in de omgeving hoefde er onkundig van te blijven, dat het herstel van de aarde in zicht was en Marcelle en haar broers moesten hun deze literatuur vriendelijk aanbieden. Die werd niet altijd ontvangen op een aardige manier en vaak hoorde men de kinderen zeggen: "Papa, die meneer schold me uit"; of: "Papa ze wilden niets", en de vader, die wist wat voor inspanning hij van zijn gezin vroeg, moedigde hen vriendelijk aan. Marcelle zou misschien ook liever een minder publieke manier hebben willen kiezen als plezierig zondags tijdverdrijf, maar om dicht bij haar vader te kunnen zijn, leek niets te moeilijk voor haar. Als ze uiteindelijk thuiskwamen, was hun hart gelukkig en hun geweten in vrede. Deze vreugde bleef dan voortduren "intramuros". Een overvloedig vieruurtje maakte deel uit van de zegen van de dag, en het blijde enthousiasme van de jongeren rond de tafel manifesteerde zich zonder terughouding. Emoties, het is waar, maken soms hongerig, maar zowel de maag als het hart van Marcelle waren altijd goed gezind. In deze intieme kring werd nog naar het verhaal van Jozef of van Jona geluisterd, en een recital van piano en viool bekroonde met zijn arpeggio's en gezangen die dag, beleefd tot glorie van God.

De drukpers werkte goed en Marcelle herinnert zich nog het bezoek van de heer Levi, die expres uit Parijs kwam om zijn

voormalige medewerker te vragen zijn bedrijf daar te leiden. Hij had het hem zelfs gesmeekt, maar Alexander had het aanbod afgewezen, hoe mooi het ook was. Hij had iets anders in gedachten, zoals hij zijn gezin had doen begrijpen. Het was voor God dat hij zijn diensten wilde bewaren! Marcelle ontmoette bij hen thuis Ch. T. Russel, die Laodicea's werk leidde, die haar vader in zijn preken vertaalde. Voordat hij naar Amerika vertrok, had hij hem het kantoor van Genève aangeboden, want hij moest voordat hij stierf vaststellen, dat de beweging overal noch koud noch vurig was zoals was gezien en geprofeteerd in de Apocalyps.

Vertrekken naar Genève? Het vooruitzicht had geleid tot verontwaardiging in de kleine familie. Naar Genève en waarom? De drukpers had de wind in de zeilen, rijke klanten stonden in de rij in het orderboek en zouden ze nu dat alles opgeven, alles achterlaten? Zelfs Marcelle had er last van. God vroeg echt veel van haar lieve vader! Maar op een dag sloten ze de deur en verlieten de hoofdstad Bern, zoals Abraham ooit had gedaan, toen hij luisterde naar de stem van de hemel, en ze gingen op weg naar een onbekend podium. In werkelijkheid gehoorzaamde alleen Alexander met geloof, want alleen hij kon een glimp opvangen van de omvang van het werk dat gedaan moest worden. De waarheid moest het toevluchtsoord van de leugen overspoelen, om mensen te genezen van hun kwalen, om de doden te doen herrijzen, en zou hij, die deze vooruitzichten al een troost waren geweest in ontelbare tegenslagen, hij die dit alles had begrepen, zou hij zijn eigenbelang stellen boven dat van het Rijk van God? Dan kende men hem wel erg slecht!

Marcelle was vanzelfsprekend haar vader gevolgd. Met kleine stapjes, maar ze was er nog steeds om hem te helpen op dit kantoor dat het werk van de Franstalige landen registreerde. In feite waren, volgens de boodschap in de Openbaring in die tijd van Laodicea, de rechtmatige bezitters van die titel nauwelijks vurig, ze waren het zelfs helemaal niet, en het geloof van Alexander, zijn ijver ook, verstoorde al die lauwheid die er toen was. Hij ging te diep in op de dingen, drong altijd aan op het veranderen van gevoelens en verwaarloosde de chronologie, en zijn manier van praten... was niet eens geleerd!

Marcelle was een jong meisje dat tot die tijd nooit had getwijfeld aan haar vader en hem ook nooit had teleurgesteld, maar een beproeving zou niet ontbreken en twijfel was in haar doorgedrongen. Ze had gearzeld, en had haar vader alleen gelaten op de bittere Sinai, alleen in de beproeving waarin de diepten van de hemelse wetten aan hem geopenbaard werden! Haar moeder had overigens ook deze kans gegrepen en had met haar jongens ook Marcelle de kant van het wereldse genot opgetrokken, in welke geest ze zelf voldoening had gevonden! De Kursaal had het meisje verblind met zijn betoverende pracht. De muziek en de jonge mannen, mooi als goden, hadden haar een beetje meegesleept. Deze sfeer, waarvan ze de oorsprong niet zag, had haar verleid en was haar een beetje naar het hoofd gestegen. Ook had dit alles haar aanzienlijk verwijderd van haar lieve vader. Had hij het misschien ook niet mis voor wat de rest betreft? Was de hele wereld niet tegen hem?

Die slechte geest had met zijn charme snel terrein veroverd in de ziel van het meisje, en haar vader had haar verwijdering gevoeld. Hij had trouwens een zeer welsprekende brief over dit onderwerp gevonden, en zijn dochter kwam op dat moment binnen. Hij hield nog steeds het papier vast en de tranen in zijn ogen hadden alleen uitgedrukt: "Marcelle!"

terwijl hij naar haar keek met alle genegenheid die hij voor haar had.

Marcelle had in haar hart ook brandende tranen moeten laten stromen, maar verdeeld tussen het verdriet van haar vader en de verleiding van de wereld, had ze niet kunnen reageren. De duistere invloed, de charme van het onbekende bleven nog steeds hun macht uitoefenen en dit had geduurd tot die beruchte avond, toen de omstandigheden de keuze van haar lot hadden bepaald. Ze was alleen thuis. Op je 25ste heb je recht op je vrijheid. Haar vader was naar bijeenkomst, die ze zelf meer en meer in de steek had gelaten, toen er zacht op de deur werd geklopt. Door het raam had ze in de duisternis een silhouet herkend, en de indruk dat ze meerdere malen gevolgd werd, had zich bij enkele herinneringen aan de Kursaal gevoegd!

Verder weg dacht ze nog enkele menselijke schaduwen te kunnen onderscheiden die zich verhulden, en plotseling had ze in haar gedachten het verband gezien. De handel in blanke slavinnen! Er werd met meer aandrang geklopt en hoewel het meisje krachtig haar wil kenbaar had gemaakt, was er een verschrikkelijk gekraak in het beveiligingsslot! In een seconde had Marcelle het verschrikkelijke avontuur beseft... De charme van deze wereld had het masker afgeworpen.

Nog een paar seconden en... Haar panische angst had haar niet weerhouden zo hard te schreeuwen, dat het lawaai was gestopt. Een niet minder verschrikkelijke stilte was gevolgd, waarin de jonge vrouw niet eens meer adem durfde te halen. Verlamd van angst, kon ze urenlang niet eens besluiten om open te doen, toen haar vader thuis kwam. Ze viel hem toen om de hals, en hij had geen verdere uitleg nodig om de hele situatie te begrijpen. Die beproeving was voldoende om Marcelle in te lichten over de waarde, de oprechtheid en de verheffing van de wereldlijke geest. Het verschil was makkelijker vast te stellen deze keer, de vergelijking lag voor de hand! De hemel bevond zich in de helderheid van de ziel en in de liefde van haar vader en buiten die atmosfeer was er de hel! Door eerlijk Hem te volgen die hij als Meester en Heer had genomen, had haar vader geen fout gemaakt, niemand bedrogen en werd hij door niemand bedrogen. Marcelle was toen getuige van het belangrijkste keerpunt in de hedendaagse goddelijke geschiedenis. De getuigenis die hij aan Laodicea had gegeven, had oprechte mensen geoogst, degenen die ten koste van hun leven met hun Heiland het rijk van de hemelen wilden vestigen, en de geest van de waarheid had hen geschoold door hem die zich openbaarde als de trouwe en wijze Dienaar. Hij had de stappen van de laatste discipelen, de hoeksteen van het hele bouwwerk, geleid en vervolgens de mensen van goede wil, die Daniël een paar millennia eerder al gezien had, tot het bestaan geroepen en Marcelle was in staat geweest om haar leven te gebruiken voor dit werk van liefde en geloof met de aansporingen van haar vader. Het gevoel het juiste deel gekozen te hebben was ongetwijfeld in haar ziel en de onuitsprekelijke sensatie van Gods liefde gaf haar het zoete visioen van dit Koninkrijk waar gerechtigheid zal heersen, ter ere van degenen die daarvoor hun bloed en hun leven hebben gegeven en daarvoor niets hebben gespaard.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miguet, CH-1236 Cartigny Drukkerij: Impr. Château, Cartigny, Zwitserland